23/03/2021

Πώς ο Μακρυγιάννης δίδαξε τη μετάνοια σ’ έναν κλέφτη!

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Ο π. Ευάγγελος Παπανικολάου διηγείται πως ο Στρατηγός Μακρυγιάννης δίδαξε σε έναν κλέφτη τη μετάνοια και την ευχή, με το παράδειγμά του!

Διαβάστε:

«Τώρα θα σας πω για την μετάνοια, πως την έκανε ένας Ήρωας της Επαναστάσεως, πως μάθαινε στους ανθρώπους την μετάνοια. Τον λένε Μακρυγιάννη.

Αυτός ο Μακρυγιάννης, για να δείτε πώς αυτοί οι άγιοι άνθρωποι διδάσκονταν από τους πατέρες τους και πώς η Αγία Εκκλησία με τους Κανόνες που τους έβαζε -γιατί εξομολογούντο αυτοί- ξέρανε, και πώς διδάσκανε και τους άλλους τους νέους ανθρώπους...
Τον Μακρυγιάννη .. το γκουβερνάντο που έλεγε κι αυτός ... τι να τον κάνουν; Σου λέει πρέπει να του δώσουμε μια σύνταξη.

Λέει αυτός: Ρε παιδιά, δώστε τη σύνταξή μου στις χήρες των αγωνιστών και μη μου δίνετε εμένα, γιατί οι χήρες δεν έχουν άντρες να τις περιποιηθούν, ενώ εγώ μπορώ να δουλέψω, να φυτέψω κάτι και να ζήσω την οικογένειά μου.

Για να τον τιμήσουνε τον κάναν αρχηγό της Αστυνομίας της Αθήνας. Αυτός ήταν υπεύθυνος για τις κλοπές κτλ.
Μια ημέρα, σ' ένα παζάρι, ένα Σάββατο, τον καλούνε και του λένε: «Έλα, πιάσαμε έναν κλέφτη».

Πάει λοιπόν.. προσέξτε τώρα, αυτά είναι φοβερά... Ποιος τους τα 'μαθε; Η Χάρις του Αγίου Πνεύματος που την είχανε από τους γονείς τους και από το Βάπτισμά τους και από την Αγία Εκκλησία.
Του λέει του κλέφτη:

– Ρε, έκλεψες;
–Όχι, λέει αυτός.
–Ρε πες το με το καλό, για να μη σε δείρω και το πεις με το ζόρι.
–Όχι, λέει, δεν έκλεψα.
–Ρε πες το με το καλό, θα σε δείρω και θα σε γυρίσω ανάποδα και θα φανεί η φουστανέλα. Πες πού τα 'χεις τα λεφτά.
–Άκουσε, λέει, θα στο πω. Ναι. Έκλεψα.
–Πού τα 'χεις τα λεφτά;
–Να, λέει.
Τα έβγαλε και του τ' άφησε.
–Εντάξει, του λέει. θέλεις ωρέ, να σε σώσω και να μην ξανακλέψεις ποτέ;
–Θέλω, του λέει.
–**Έλα στο σπίτι μου**.

Δεν τον πήγε στην φυλακή, τον πήρε στο σπίτι του.
Πόσα παιδιά είχε; Δώδεκα.
–**Βάλε γυναίκα να φάμε**.
Και ήταν ένα τραπέζι μεγάλο και καθόταν αυτός στην αρχή, η γυναίκα απέναντι, είχε 6 παιδιά από 'δω, έξι από 'κει. Του λέει του ενός, σήκω από εκεί, τον βάζει

αυτόν στα δεξιά του. Ό,τι είχανε έφαγε.
Βάζει ένα παιδί ο Μακρυγιάννης όρθιο και του λέει, όση ώρα τρώμε θα λες, Κύριε Ιησού Χριστέ Ελέησόν με.
Δηλαδή, όση ώρα έτρωγε η οικογένειά του είχε ένα παιδάκι του όρθιο, εναλλάξ κάθε φορά, και έλεγε το «Κύριε Ιησού Χριστέ Ελέησόν με». Δεν μιλάγανε. Το καταλαβαίνετε; Λέγανε αυτήν την ευχή του Δαυίδ του βασιλέως, «Κύριε Ιησού Χριστέ Ελέησόν με».
Λέει αυτός: καλά θα περάσουμε.
Χμ, του λέει, τη συγχώρεση την πήρες, αλλά τον Κανόνα θα τον κάνεις.

Κάθε Σαββάτο θα σε πηγαίνω στο παζάρι, για τρία Σάββατα.
Θα σου κρεμάσω μια ταμπέλα εδώ, που θα λέει, «Είμαι κλέφτης, συγχωρέστε με, αδελφοί» και θα σε περνάω από το παζάρι να σε βλέπει ο κόσμος να σε δείρει και να σε φτύνει.
Το Σαββάτο το βράδυ σπίτι μου θα πλένεσαι, μια βδομάδα θα τρως και θα πίνεις μαζί μου, και το άλλο Σαββάτο ξανά και το άλλο Σαββάτο ξανά.

Δηλαδή προσέξτε. Βρήκε και τον φιλανθρωπικό τρόπο, και να αποκαταστήσει το δίκιο -έδωσε τα λεφτά το άλλο Σαββάτο σε αυτόν που του τα είχε κλέψει-, αλλά τον πήρε στο σπίτι του. Δεν φοβήθηκε.

Τον πήρε στο σπίτι του τον κλέφτη, για να του πει: «Κοίταξε αδελφέ μου, είσαι σαν κι εμένα, τον Κανόνα όμως θα τον κάνεις. Είσαι σαν κι εμένα, σ' αγαπάω ρε, σαν κι εμένα σ' έχω μάτια μου, αλλά τον Κανόνα της κλεψιάς πρέπει να τον κάνεις».

Περάσανε 20 χρόνια. Γέρος ο Μακρυγιάννης, τον στείλανε να κάνει μία επίσκεψη στο Ναύπλιο.
Και πάει ένας κύριος πενηντάρης και του λέει,
–Θέλετε να έλθετε σπίτι μου να σας περιποιηθώ;
–Θα 'ρθω, του λέει.
Πάει στο σπίτι του ανθρώπου και βλέπει ένα τραπέζι με εφτά παιδιά. Και είχε στη γωνία ένα κι έλεγε «Κύριε Ιησού Χριστέ Ελέησόν με».
-Του λέει: Ρε, ποιος είσαι εσύ;
–Εγώ είμαι ο κλέφτης, που με έσωσες. Εγώ είμαι ο κλέφτης, που με πήρες και με δίδαξες.

Με πήρες στο σπίτι σου και έμαθα πώς τρώνε και προσεύχονται. Και με έκανες να μάθω ότι πρέπει να έχω την τίμια δουλειά με τα χεράκια μου. Και ήλθα εδώ σε αυτήν την πόλη και είδα από σένα πώς έκανες. Και πήρα από εσένα αυτήν την οδηγία και πήρα κι εγώ ένα ένα μικρό περιβολάκι και ζω την οικογένειά μου.

Και έχω εφτά παιδάκια και επειδή είδα πως έβαζες ένα παιδί σου να προσεύχεται, βάζω κι εγώ το παιδί μου και προσεύχεται και λέει, Κύριε

Ιησού Χριστέ Ελέησόν με τον αμαρτωλό…».

Κάποτε ο Άγιος Παΐσιος είχε πει σπουδαία λόγια για τον Στρατηγό Μακρυγιάννη:

« Ὁ Μακρυγιάννης ζοῦσε πνευματικὲς καταστάσεις. Ἂν γι- νόταν καλόγερος, πιστεύω ὅτι ἀπὸ τὸν Μέγα Ἀντώνιο δὲν θὰ εἶχε μεγάλη διαφορά. Τρεῖς χιλιάδες μετάνοιες ἔκανε καὶ εἶχε καὶ τραύματα καὶ πληγές. Ἄνοιγαν οἱ πληγές του, ἔβγαιναν τὰ ἔντερά του, ὅταν ἔκανε μετάνοιες, καὶ τὰ ἔβαζε μέσα. Τρεῖς δικὲς μου μετάνοιες κάνουν μία δικὴ του. Ἔβρεχε τὸ πάτωμα μὲ τὰ δάκρυά του. Ἐμεῖς, ἂν ἤμασταν στὴν θέση του, θὰ πηγαίναμε στὸ νοσοκομεῖο».